

Arrest

nr. 210 536 van 4 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE BRUYN
Léon Stynenstraat 75C
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DE BRUYN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Tirana en beschikt u over de Albanese nationaliteit. Uw ouders woonden al sinds 1998 apart maar zijn nooit officieel gescheiden van elkaar. U woonde samen met uw moeder en jongere broer in Tirana. Jullie deelden dezelfde tuin met andere familieleden van uw moeder. U bent homo. Enkel een vier à vijf tal dichte vrienden zijn op de hoogte van uw seksuele geaardheid. U beleefde uw seksuele geaardheid in Albanië en sprak af met mannen via sociale media en internet. U werkte in 2013 bij het televisieprogramma "Xfactor Albania" en leerde zo Laura, een Macedonische zangeres, kennen. U verzorgt sindsdien haar communicatie. U doet ook de communicatie van Armelia, die deelnam aan het programma "Big Brother". Sinds een opleiding

in oktober 2014 werkte u als model. U studeerde vanaf oktober 2015 journalistiek en won een wedstrijd waardoor u acht maanden radio mocht maken bij de nationale radiozender. Verder werkte u voor verschillende Albanese televisiezenders. Uw vader K. K. (...) (O.V. (...)) was in een eigendomskwestie verwickeld met de overheid en hij beweerde dat hierdoor bedreigd werd waardoor hij Albanië wilde verlaten. In 2014, op 17-jarige leeftijd werd u in het kader van deze eigendomskwestie aan uw woning gearresteerd. U was onschuldig maar werd toen gearresteerd samen met uw vader, de echtgenoot van uw tante die naast jullie woont en een buur. U werd negen uur vastgehouden. Zonder met zijn zonen of uw moeder te spreken, had uw vader uiteindelijk afgesproken met zijn vader dat jullie uit voorzorg bij uw grootvader in het noorden van Albanië zouden wonen wanneer uw vader Albanië verliet. Na zijn vertrek uit Albanië in oktober 2016, trok u in opdracht van uw vader samen met uw moeder en broer midden oktober 2016 in bij uw grootvader in Fierzë. Al de eerste dag van jullie aankomst maakte uw grootvader u duidelijk dat u nu in een dorp woonde en hun tradities diende te volgen. Dit hield in dat hij u wilde uithuwelijken met een vrouw van de familie E. (...). U panikeerde en vertelde voor het eerst aan uw moeder dat u op mannen viel. Hoewel uw ouders altijd al uw seksuele geaardheid hadden vermoed, had u zich nog nooit geuit tegenover iemand van uw familie. Uw moeder reageerde heel boos en was eveneens in paniek. Zij vertelde over uw geaardheid aan de echtgenote van uw oom langs vaderskant. Het nieuws verspreidde zich en nog diezelfde nacht, kwamen ook uw oom en uw grootvader te weten over uw geaardheid. U werd die avond door uw grootvader in de living geroepen om u te spreken. Bij uw binnenkomst zag u uw oom zijn geweer laden. Nog vooraleer uw grootvader zijn eerste zin had uitgesproken, wist u wat er zou gebeuren en liep u de kamer uit. U vreesde dat u zou vermoord worden, in naam van de kanun, om de eer van de familie te herstellen. Vervolgens verstopte u zich in de bossen rondom het huis en na twee dagen kon u contact maken met uw moeder toen zij naar buiten ging met uw broer. Jullie keerden onmiddellijk terug naar jullie woning Tirana. Eind oktober 2016 was u niet thuis toen uw oom voor het eerst langskwam bij uw moeder thuis op zoek naar u. Uw moeder liet u weten dat het thuis niet meer veilig was voor u en u verbleef vervolgens bij vrienden. U ging wel nog dagelijks langs bij uw moeder. Uw oom kwam nogmaals langs op zoek naar u begin november 2016 en op 15 november 2016. Die laatste keer had hij een geweer bij zich en maakte hij ruzie in de tuin met uw moeder en haar familieleden omdat hij vond dat ze u voor hem verborgen hielden. Uw moeder zei tegen uw oom dat u het land had verlaten. Zo kwamen uw familieleden langs moederskant te weten over uw seksuele geaardheid. De ruzie ging er luid aan toe en uw oom schoot twee keer in de lucht. U werd op de hoogte gebracht over het incident door uw moeder en besloot om diezelfde avond de politie in te lichten over de bedreigingen van uw oom. Aangezien uw vader veel politieagenten kende bij het commissariaat nr. 3, waartoe u zich normaal gezien volgens uw domicilie moest richten, en u over een intieme zaak wilde praten, ging u naar commissariaat nr. 4. Toen u uw verhaal deed bij de aanwezige politieagent, antwoordde hij u dat hij ook zijn zoon zou vermoorden indien hij homo was. U was gedegouteerd door zijn reactie en had geen vertrouwen meer in de politie. Uw vertrouwen was ook al geschonden door de keer dat u als minderjarige in verband met de zaak van uw vader onschuldig werd gearresteerd. De Albanese autoriteiten zijn ook corrupt, dat heeft een oom die als procureur werkte zelf gezegd. Uw moeder werd in jullie buurt aangesproken in verband met het nieuws over uw seksuele geaardheid. Door de ruzie in de tuin was de buurt hierover op de hoogte geraakt. Uit vrees voor uw oom en uit vrees dat het nieuws verspreid zou worden en u hierdoor als beroemd persoon in Albanië schade zou ondervinden, stopte u met uw werk in de media en uw studies. U werkte enkel nog – zonder officieel contract - voor een onbekende radiozender Eurostar tot eind 2016. Uw baas wilde niet meer met u samenwerken omdat u tijdens een radioprogramma het onderwerp van homoseksuele zonen of dochters had aangebracht en hij vond dat dergelijke onderwerpen de reputatie van zijn radio kunnen schaden. Uw geld geraakte op en u kon niet blijven steunen op de gastvrijheid van uw vrienden. In maart 2017 sprak u over uw problemen met een bekende LGBTI activist in Tirana, Kristi Prinderi. Hij kon u geen verblijfplaats aanbieden omdat het vluchthuis al volzet was. Uit vrees voor uw oom J. (...) verliet u Albanië op 19 april 2017 en reisde naar Parijs in de hoop daar terecht te kunnen in de modewereld. Door de Franse taal ging dat moeilijk en besloot naar Londen te trekken. Zo belandde u in Brussel waar u andere personen van uw geaardheid hebt ontmoet. In september 2017 postte u een naaktfoto op uw facebook maar deze werd gelekt en kwam terecht in de Albanese media. Na uw vertrek uit Albanië, vernam u van uw moeder dat uw oom na het laatste incident op 15 november 2016 nog twee keer was langsgelopen op zoek naar u. Op advies van andere homoseksuelen en aangezien uw moeder u heeft afgeraden om terug te keren naar Albanië omdat uw oom nooit zou veranderen, vroeg u asiel aan op 20 december 2017. U vreest bij een terugkeer vermoord te worden door uw oom. Verder vreest u dat het nieuws over uw seksuele geaardheid verspreid zal worden en u, temeer u bekend was binnen de Albanese media, het slachtoffer kan worden van intimidatie, agressie en discriminatie. Uw vader heeft u verstoten en uw moeder heeft haar omgeving gezegd dat ze u heeft verstoten en u niet meer erkend als zoon, maar zij heeft wel nog contact met u.

U beschikt over uw origineel Albanees paspoort afgegeven op 30 mei 2016 , verschillende documenten in verband met uw studies en opleiding, verschillende media berichten over uw naaktfoto waarmee u wil aantonen dat de Albanese media dit heeft opgepikt na uw vertrek uit het land, verschillende foto's betreffende uw werk (in de media), een bericht met foto van "agonchannel" toen u werd gearresteerd als minderjarige in het kader van de eigendomskwestie van uw vader, een artikel over de plaats van Albanië in de corruptie index en een post op sociale media met kritiek van Altin Hazizaj op een discussie van een wetgevingscommissie over verschillende gemeenschappen in Albanië, waaronder de LGBTI gemeenschap, verschillende afprints van grinder om uw geaardheid aan te tonen en een youtube filmpje van een discussie in een talkshow van 2013 over de rechten van LGBTI waarmee u de homofobie in Albanië wil aantonen aangezien zelfs een politicus zich in het openbaar negatief kon uiten over homoseksuelen en twee originele brieven in verband met uw geaardheid en problemen in Albanië van een organisatie te Brussel die zich inzet voor de rechten van de LGBTQIA gemeenschap in de Balkanlanden.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U verklaarde Albanië te hebben verlaten uit vrees om vermoord te worden door uw oom J. (...) en omdat u ten schande werd gebracht in uw buurt aangezien het nieuws over uw seksuele geaardheid werd verspreid door de ruzie in de tuin. U vreest bij een terugkeer naar Albanië, temeer door uw bekendheid in Albanië via uw werk in de media, te maken te krijgen met intimidatie, agressie of discriminatie (CGVS, p. 13 en p. 15).

Vooreerst hebt u geenszins aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met uw oom J. (...) onvoldoende beroep kon doen op – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen met uw oom of met anderen ten gevolge van uw geaardheid in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. U verklaarde dat u geconfronteerd werd met een negatieve reactie van een politieagent toen u klacht wilde indienen voor het probleem met uw oom (CGVS, p. 10). Allereerst is de reactie van één agent onvoldoende om te besluiten tot een onwil tot het bieden van bescherming door de volledige ordehandhavingsapparaat. Informatie stelt immers dat LGBTI klacht kunnen indienen en dat de politie, ten aanzien van wie sensibiliseringsinitiatieven worden georganiseerd opdat zij op professionelere wijze zou kunnen omgaan met de LGBTI-gemeenschap, optreedt naar aanleiding van fysiek of psychisch geweld ten aanzien van de LGBTI. Verder blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt, werd het wetgevend kader versterkt en werd een nationale coördinator voor corruptiebestrijding aangewezen. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. In het licht van voorgaande kunnen uw verklaringen geen klacht tegen de agent ingediend te hebben omdat dat tot niets leidt en omdat uw oom die zelf procureur was aangaf dat er corruptie bestaat niet weerhouden worden (CGVS, p. 16 en p. 18). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten (ook van feiten begaan door ordehandhavers), kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Wat betreft uw arrestatie in 2014 waardoor u het vertrouwen verloor in de politie dient opgemerkt te worden dat deze arrestatie volgens de verklaringen van uw vader kaderde in de uitvoering van een gerechtelijk uitzettingsbevel naar

aanleiding van een eigendomsdispuut. Tijdens een arrestatie hard bij de armen vastgenomen worden kan bovendien bezwaarlijk beschouwd worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Tot slot wat betreft uw bewering dat uw oom een straf van slechts zes maanden zou krijgen, moet opgemerkt worden dat dit een blote bewering betreft (CGVS, p. 11).

Voorts vreest u bij een terugkeer – temeer door uw bekendheid via de Albanese media – om door de verspreiding van het nieuws over uw seksuele geaardheid te worden geconfronteerd met harde kritiek (onder meer van het publiek die u volgt in de media), met intimidatie, agressie of discriminatie, waardoor u besloot om sinds november 2016 te stoppen met uw werk in de televisiewereld (CGVS, p. 10-11 en p. 15). Allereerst moet in dit verband worden gewezen op uw verklaring dat u kon leven met eerdere beledigingen die u hebt meegemaakt in Albanië en u ook verder op zich geen probleem hebt met het feit dat u verstoten werd door familie (CGVS, p. 12, p. 16 en p. 19). Wat betreft uw ontslag bij de radiozender “Eurostar” in december 2016 moet bovendien opgemerkt worden dat u ontslagen werd omdat de inhoud van uw programma niet in lijn lag met de gewenste reputatie van de zender (CGVS, p. 15). Uit niets blijkt bovendien dat u nadien nog werk heeft gezocht. Uit uw verklaringen blijkt integendeel dat u zich zorgen maakte over wat mensen zouden denken indien u een andere job buiten de media zou uitoefenen (CGVS, p. 11).

Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal wordt tevens duidelijk dat de Albanese overheid in de afgelopen jaren aanzienlijke inspanningen heeft geleverd ter inclusie en bescherming van LGBTI-persoon(en). Zo blijkt vooreerst dat Albanië sinds 2010 één van de meest progressieve antidiscriminatiewetten van de regio heeft die expliciet de rechten van LGBTI-persoon(en) in Albanië verdedigt. In 2013 stemde het Albanese Parlement twee wetten waarin strenge straffen bepaald worden voor door homohaat ingegeven misdaden en voor het verspreiden van homofobe informatie. In mei 2015 nam het Parlement een resolutie aan over de bescherming van de rechten en vrijheden van personen die tot de LGBTI-gemeenschap behoren, waarin onder meer opgeroepen wordt tot een nationaal actieplan, verdere wetswijzigingen, en andere maatregelen ter ondersteuning van de rechten van de LGBTI-gemeenschap. Een jaar later keurde het Albanese Parlement een nationaal actieplan voor de periode 2016-2020 goed. Homofobe uitspraken van (hooggeplaatste) politici werden in het verleden scherp veroordeeld door de burgermaatschappij en de regering.

Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt inderdaad dat de Albanese maatschappij nog steeds erg conservatief is en dat veel mensen homofoob en transfoob gedrag vertonen, hetgeen soms aanleiding geeft tot fysiek en/of psychisch geweld ten aanzien van LGBTI. Uit dezelfde informatie blijkt echter tevens dat er de afgelopen jaren diverse positieve initiatieven plaatsvonden om de rechten van LGBTI-persoon(en) in Albanië te verbeteren en dat er, mede onder invloed van voornoemde progressieve antidiscriminatiewetgeving, geleidelijk aan een mentaliteitswijziging tot stand komt. Verschillende LGBTI-organisaties strijden openlijk voor de rechten van LGBTI in Albanië. In Albanese scholen worden steeds meer voordrachten gegeven door LGBTI over hun geaardheid. Vertegenwoordigers van de Albanese LGBTI-gemeenschap krijgen in de pers steeds vaker een forum. Dat er een positieve evolutie binnen de Albanese gemeenschap kan worden vastgesteld, blijkt tevens uit de organisatie van diverse LGBTI-evenementen in de afgelopen jaren, zoals een jaarlijks diversiteitsfestival, een jaarlijkse Gay (P)ride, een fototentoonstelling, bewustwordingscampagnes in het kader van The International Day against Homophobia, Transphobia and Biphobia, party-avonden in Tirana e.d.m. Deze vinden actueel gewoonlijk plaats zonder (grootschalige) incidenten en de politie zorgt voor de bescherming van deelnemende activisten. Tevens werd in december 2014 in Tirana een eerste opvanghuis voor LGBTI-persoon(en) geopend. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen geenszins. Uw identiteit, nationaliteit, opleiding en professionele activiteiten worden niet betwist. Wat betreft de door u neergelegde informatie in verband met reacties/houding op de LGBTI gemeenschap van politici enerzijds en LGBTI activisten anderzijds, kan worden verwezen naar bovenstaande informatie over de inspanningen van de Albanese overheid ter inclusie en bescherming van LGBTI-persoon(en). Uit niets blijkt dat u persoonlijk geen beroep zou kunnen doen op de hulp van de autoriteiten. Uw berichten op grinder en het feit dat uw naaktfoto werd opgepikt door Albanese media, worden hier evenmin in vraag gesteld, maar doen op zich evenmin afbreuk aan bovenstaande conclusies in verband met de beschermingsmogelijkheden en uw gebrek aan pogingen om hierop beroep te doen. De documenten van de Brusselse organisatie kunnen niet als objectieve bron worden weerhouden. U verklaarde bovendien dat u hen niet uw volledige verhaal heeft gedaan en dat de inhoud dus niet correct is (CGVS, p. 17).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de "*artikelen 48/3, artikel 48/4 iuncto artikel 57/6/2*" van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.1. Verzoekende partij stelt vooreerst in haar verzoekschrift dat "*een loutere motivering door te verwijzen naar de status van Albanië als veilig land of een verwijzing naar de initiatieven daar*" geenszins volstaat en dat een individueel en effectief onderzoek noodzakelijk blijft. Zij wijst er in dit verband op dat Noorwegen in augustus 2017 nog de houding veranderde ten opzichte van LGBTI-asielzoekers in Albanië. Aanvankelijk werden dergelijke asielzoekers er immers onderworpen aan een versnelde procedure, terwijl zij nu worden onderworpen aan de normale procedure waarbij hun asielaanvraag in detail wordt onderzocht (bijlage 8 van het verzoekschrift).

2.2.2.2. De Raad stelt evenwel vast dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat wel degelijk een individueel onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoekende partij plaatsvond. In de bestreden beslissing wordt, in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, geenszins louter verwezen naar de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden en/of de status van Albanië als 'veilig land', doch wordt tevens *in concreto* vastgesteld dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij onvoldoende pogingen heeft ondernomen om beroep te doen op de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden en dat zij derhalve niet aannemelijk maakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen met haar oom J. onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen met haar oom of met anderen ten gevolge van haar geaardheid in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Aangezien het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op individuele wijze en ten gronde werd onderzocht, is de verwijzing van verzoekende partij naar de veranderde houding van Noorwegen wat betreft de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van LGBTI-asielzoekers uit Albanië (bijlage 8 van het verzoekschrift), met name dat dergelijke verzoeken om internationale bescherming thans in detail worden onderzocht en niet langer behandeld worden in een versnelde procedure, niet van aard de motivering van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

2.2.3.1. Verzoekende partij betoogt dat zij geenszins kan rekenen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten. Zij wijst erop dat corruptie nog steeds wijdverspreid is binnen de Albanese maatschappij. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij in dit verband de corruptie-index van *Transparency International* d.d. 22 februari 2018 (bijlage 4), het "*Albania Corruption Report*" van *GAN Integrity* van augustus 2016 (bijlage 5), een internetartikel over een betoging in Tirana tegen anti-corruptie d.d. 27 januari 2018 (bijlage 6) en een internetartikel over een nieuw aangenomen wet in de strijd tegen corruptie d.d. 27 februari 2018 (bijlage 7). Verzoekende partij duidt voorts op de weerslag die de Kanun nog steeds heeft in de Albanese maatschappij. De Albanese overheid kan geenszins bescherming bieden tegen moorden op basis van de Kanun, zo blijkt uit een recente moord op een man die asiel had aangevraagd in Zweden wegens diens vrees om vermoord te worden uit wraak doch gedwongen moest terugkeren naar Albanië. De man werd kort na zijn terugkeer vermoord op straat in Tirana. Bovendien kan in het bijzonder de LGBTI-gemeenschap op geen enkele wijze hulp verwachten van de lokale overheden. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij dienaangaande een recente nationale enquête uitgevoerd door het UNDP (bijlage 3). In de bestreden beslissing verwijst verwerende partij naar initiatieven, doch zonder aan te tonen dat deze in de praktijk ook naar behoren

werken. Verzoekende partij stelt dat de wetswijzigingen en de actieplannen in de praktijk veeleer “een lege huls” zijn (zie bijlage 8 van het verzoekschrift). Zo is zelfs de directeur van één van de meest bekende LGBTI-organisaties in Albanië het land moeten ontvluchten omwille van bedreigingen wegens zijn seksuele geaardheid (zie bijlage 9 van het verzoekschrift) en verblijven ook andere LGBTI-activisten in het buitenland uit veiligheidsoverwegingen.

2.2.3.2. De Raad stelt evenwel vast dat de door verzoekende partij bijgebrachte informatie (bijlagen 4-8 van het verzoekschrift) op geen enkele wijze de motivering in de bestreden beslissing dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet treffen en de informatie in het administratief dossier waarop deze motivering is gesteund (administratief dossier, stuk 10, map landeninformatie), weerlegt.

De Raad bemerkt vooreerst dat in de bestreden beslissing niet ontkend wordt dat corruptie nog steeds een wijdverbreid probleem is. In de bestreden beslissing wordt er evenwel tevens op gewezen dat uit de uitgebreide informatie in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 10, map landeninformatie) blijkt dat de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren wat betreft corruptie verschillende maatregelen namen en succesvolle stappen ondernomen hebben om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. De informatie die verzoekende partij bijbrengt en waarin gesteld wordt dat corruptie nog steeds een probleem vormt binnen de Albanese maatschappij (bijlagen 4-7), volstaat dan ook geenszins om de vaststellingen in de bestreden beslissing dienaangaande in een ander daglicht te stellen. Ook uit het door verzoekende partij bijgebrachte artikel d.d. 27 februari 2018 (bijlage 7) over een nieuwe wet die voorziet in de screening van politie teneinde corruptie te bestrijden en eventuele linken met georganiseerde misdaad bloot te leggen, blijkt dat nog steeds verdere stappen worden genomen om corruptie in Albanië te bestrijden.

Verder wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing eveneens erkend wordt dat de Albanese maatschappij nog steeds erg conservatief is en dat veel mensen homofob en transfoob gedrag vertonen, hetgeen soms aanleiding geeft tot fysiek en/of psychisch geweld ten aanzien van LGBTI. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 10, map landeninformatie) blijkt echter tevens dat er de afgelopen jaren diverse positieve initiatieven plaatsvonden om de rechten van LGBTI-personen in Albanië te verbeteren en dat er, mede onder invloed van voornoemde progressieve antidiscriminatiewetgeving, geleidelijk aan een mentaliteitswijziging tot stand komt. Verwerende partij motiveert dienaangaande in de bestreden beslissing als volgt: *“Verschillende LGBTI-organisaties strijden openlijk voor de rechten van LGBTI in Albanië. In Albanese scholen worden steeds meer voordrachten gegeven door LGBTI over hun geaardheid. Vertegenwoordigers van de Albanese LGBTI-gemeenschap krijgen in de pers steeds vaker een forum. Dat er een positieve evolutie binnen de Albanese gemeenschap kan worden vastgesteld, blijkt tevens uit de organisatie van diverse LGBTI-evenementen in de afgelopen jaren, zoals een jaarlijks diversiteitsfestival, een jaarlijkse Gay (P)ride, een fototentoonstelling, bewustwordingscampagnes in het kader van The International Day against Homophobia, Transphobia and Biphobia, party-avonden in Tirana e.d.m. Deze vinden actueel gewoonlijk plaats zonder (grootschalige) incidenten en de politie zorgt voor de bescherming van deelnemende activisten. Tevens werd in december 2014 in Tirana een eerste opvanghuis voor LGBTI-personen geopend.”* Uit voormelde landeninformatie blijkt tevens duidelijk dat de Albanese overheid in de afgelopen jaren aanzienlijke inspanningen heeft geleverd ter inclusie en bescherming van LGBTI-personen. In dit verband bemerkt verwerende partij het volgende in de bestreden beslissing: *“Zo blijkt vooreerst dat Albanië sinds 2010 één van de meest progressieve antidiscriminatiewetten van de regio heeft die expliciet de rechten van LGBTI-personen in Albanië verdedigt. In 2013 stemde het Albanese Parlement twee wetten waarin strenge straffen bepaald worden voor door homohaat ingegeven misdaden en voor het verspreiden van homofobe informatie. In mei 2015 nam het Parlement een resolutie aan over de bescherming van de rechten en vrijheden van personen die tot de LGBTI-gemeenschap behoren, waarin onder meer opgeroepen wordt tot een nationaal actieplan, verdere wetswijzigingen, en andere maatregelen ter ondersteuning van de rechten van de LGBTI-gemeenschap. Een jaar later keurde het Albanese Parlement een nationaal actieplan voor de periode 2016-2020 goed. Homofobe uitspraken van (hooggeplaatste) politici werden in het verleden scherp veroordeeld door de burgermaatschappij en de regering.”*

Daar waar verzoekende partij stelt dat de LGBTI-gemeenschap op geen enkele wijze hulp kan verwachten van de lokale overheden en dienaangaande als bijlage bij haar verzoekschrift een artikel inzake een recente nationale enquête uitgevoerd door het UNDP voegt (bijlage 3), stelt de Raad vast dat in het bijgebrachte artikel weliswaar gewag wordt gemaakt van wangedrag van politieagenten ten aanzien van LGBTI-personen, doch dient dienaangaande te worden opgemerkt dat uit voormelde landeninformatie (administratief dossier, stuk 10, map landeninformatie) blijkt dat in het geval de

Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging.

In verband met het betoog van verzoekende partij dat de wetswijzigingen en de actieplannen in de praktijk veeleer “een lege huls” blijken te zijn, waarbij zij verwijst naar het hierboven reeds aangehaalde artikel in verband met de veranderde houding van Noorwegen wat betreft de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van LGBTI-asielzoekers uit Albanië (bijlage 8 van het verzoekschrift), stelt de Raad evenwel vast dat daar waar de auteur van het artikel van mening is dat de wetgevende initiatieven uit het verleden voor niets waren en dat sinds 2015 geen vooruitgang meer is geboekt, dit geenszins volstaat om afbreuk te doen aan bovenvermelde aanzienlijke inspanningen van de Albanese autoriteiten ter inclusie en bescherming van LGBTI, ook na 2015. Zo keurde het Albanese Parlement nog in 2016 een nationaal actieplan voor de periode 2016-2020 goed (administratief dossier, stuk 10, map landeninformatie, zie artikel “*Pink Emassy: “Council of Ministers approves the national action plan for LGBT persons”*” d.d. 25 mei 2016).

Verder stelt de Raad vast dat uit de inhoud van het artikel (bijlage 9) betreffende het vertrek uit Albanië van Kristi Pinderi, oprichter van *Pro LGBT*, op zich niet besloten kan worden dat de Albanese autoriteiten niet bereid waren hem bescherming te bieden voor wat betreft diens problemen. Het is dan ook niet van aard afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen inzake de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden. Overigens kan de situatie van deze bekende LGBTI-activist, die via sociale media tal van bedreigingen kreeg, bezwaarlijk worden vergeleken met die van verzoekende partij, die geenszins het profiel heeft van een LGBTI-activist.

Gelet op het voorgaande, treedt de Raad verwerende partij dan ook bij in de motivering dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. De Raad stipt hierbij nog aan dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

2.2.4.1. Wat betreft haar pogingen om bescherming te krijgen vanwege de Albanese autoriteiten, stelt verzoekende partij dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal uitvoerig heeft verklaard waarom het voor haar niet mogelijk was beroep te doen op de lokale autoriteiten. Zij kon zich niet richten tot het nabije politiekantoor gelet op de connecties die haar vader er heeft, dus ging zij naar een ander politiekantoor. Hier kreeg zij evenwel van de politieagent te horen dat hij haar ook zou vermoorden indien het zijn zoon was. Verzoekende partij besepte dan ook dat haar kans om geholpen te worden door de politie zeer klein tot *nihil* was. Bovendien moet tevens rekening gehouden worden met het feit dat zij reeds in het verleden geconfronteerd werd met machtsmisbruik vanwege de politie en dit in het kader van de problemen van haar vader. Verzoekende partij werd bovendien versterkt in haar opvatting dat zij in Albanië nergens zou kunnen worden beschermd door de Albanese overheid doordat haar oom, die tien jaar openbaar aanklager was voor de stad Peshkopi, bevestigde dat het systeem nog steeds door en door verrot en corrupt is. Verder bemerkt verzoekende partij dat zij nog de hulp trachtte in te roepen van de LGBTI-organisatie *Pro LGBT*. Verzoekende partij kon evenwel niet terecht in het vluchthuis van de organisatie omdat er geen plaats meer was. De directeur van de organisatie bevestigde bovendien dat noch hij, noch zijn organisatie, verzoekende partij kon helpen.

2.2.4.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij zich met bovenstaand betoog beperkt tot het louter herhalen van de door haar gegeven verklaringen op het Commissariaat-generaal. In de bestreden beslissing wordt er evenwel reeds op gewezen dat de loutere reactie van één agent onvoldoende is om te besluiten tot een onwil tot het bieden van bescherming door het volledige ordehandhavingsapparaat en dat verder gelet op de beschikbare informatie ook haar verklaringen geen klacht tegen de agent ingediend te hebben omdat dat tot niets leidt en omdat haar oom die zelf procureur was aangaf dat er corruptie bestaat niet weerhouden kunnen worden. In verband met de bemerking dat zij het vertrouwen in de politie verloor na haar arrestatie in 2014, wordt in de bestreden beslissing voorts opgemerkt dat deze arrestatie volgens de verklaringen van haar vader kaderde in de uitvoering van een gerechtelijk uitzettingsbevel naar aanleiding van een eigendomsdispuut en dat het tijdens een arrestatie hard bij de armen vastgenomen worden bezwaarlijk beschouwd kan worden als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De Raad is van oordeel dat het louter herhalen van deze verklaringen geenszins van aard is om desbetreffende motieven te ontkrachten. Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om deze

motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Wat betreft nog haar opmerking dat zij niet terecht kon in het vluchthuis van de organisatie *Pro LGBT* omdat er geen plaats meer was, bemerkt de Raad dat dit evenwel geen afbreuk doet aan bovenstaande conclusies in verband met beschermingsmogelijkheden in Albanië. Immers blijkt uit haar verklaringen dat zij geweigerd werd omwille van praktische redenen, namelijk omdat er geen plaats was in het vluchthuis. Dat de organisatie haar zonder meer gezegd zou hebben dat ze haar niet konden helpen, is niet plausibel gelet op de informatie die verzoekende partij zelf bijbrengt (bijlage 9) omtrent de LGBTI-activist Kristi Pinderi, diens organisatie *Pro LGBT* en de initiatieven die deze organisatie genomen heeft ter bescherming van de LGBTI.

2.2.5.1. Voorts wijst verzoekende partij erop dat haar mediabekendheid in Albanië het risico voor haar om terug te keren naar Albanië des te groter maakt. Indien haar seksuele geaardheid bekend wordt, zal dit haar conservatieve familie enkel nog sterken in de overtuiging dat zij haar hele familie ten schande brengt. Verzoekende partij duidt tevens op het lekken van een naaktfoto van haar in de Albanese media, die zij enkel op haar private Facebookaccount had geplaatst. De mediaberichten hierover vermelden onder meer haar geboorteplaats en haar huidige verblijfplaats (Brussel).

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat door verzoekende partij geen concrete aanwijzingen of geldige redenen aangebracht worden waaruit blijkt dat zij, gelet op haar persoonlijke omstandigheden, geen beroep kan doen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten. Haar loutere verwijzing naar de mogelijke problemen die zij zal hebben bij een terugkeer naar Albanië, mede omwille van een gelekte naaktfoto van haar, doet op geen enkele wijze afbreuk aan bovenstaande conclusies in verband met de beschermingsmogelijkheden in Albanië en haar gebrek aan pogingen om hierop beroep te doen.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat er voor haar problemen omwille van haar seksuele geaardheid in Albanië onvoldoende beschermingsmogelijkheden zouden zijn.

2.2.7. De Raad duidt erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Er dient aldus te worden geconcludeerd dat door de mogelijkheid zich te beroepen op bescherming vanwege de Albanese autoriteiten voor wat betreft de door haar aangehaalde problemen ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 en evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij ter terechtzitting een niet geïnventariseerde bundel stukken neerlegt stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT